

РЕШЕНИЕ

№ 1194

гр. София, 15.03.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в
публично заседание на 16.02.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Росица Драганова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **6493** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба вх. № 16910/03.09.2010 г., подадена от Е. В. С., гражданин на Руската Федерация, съдебен адрес: Г. С., ул. „Цар А” № 16, . 4, ап. 8, чрез А. Р. Д., срещу писмо изх. № 12-06-1943-7 от 30.07.2010 г. на П. на Д. А. за Б. в Ч. (ДАБЧ), с което е отменено удостоверение № *9 за български произход. В жалбата се излагат съображения, че обжалваният акт е нищожен, тъй като е издаден в противоречие с чл. 99 от АПК, същият е издаден при липса на мотиви. От съда се иска да постанови решение, с което да го прогласи за нищожен или да го отмени.

Ответникът - П. на Държавната А. за Б. в Ч., чрез процесуалния си представител, счита жалбата за недопустима и моли да бъде оставена без разглеждане. Излага съображения, че оспореното писмо не представлява административен акт, а е становище по смисъла на чл. 64 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Видно от докладна записка от 20.09.2010 г. на началника на отдел „Административно-правно обслужване” при ДАБЧ, преписката за придобиване

на българско гражданство на Е. С. е образувана през 2006 г. под № 12421 в дирекция „Българско гражданство” на Министерство на правосъдието. Като документ, доказващ български произход е приложено писмо от дружество „П. Хилендарски”, в което се твърди, че майката на неговия баща, която е починала през 1996 г., е от българска народност. В хода на процедурата по съгласуване на преписката с останалите държавни институции, същата е била предоставена на ДАБЧ през 2008 г. за становище относно българския произход на лицето. По преписката е дадено положително становище, като е издадено удостоверение № *9, подписано от главния секретар на ДАБЧ. Същата година преписката е разгледана от Съвета по гражданство по реда на чл. 8 от Правилника за дейността на Съвета и е взето положително решение относно молбата на лицето за придобиване на българско гражданство. Преписката е извадена от указа, с който е дадено гражданство на останалите кандидати от съответния протокол на Съвета по гражданство по личното указание на вицепрезидента, тъй като е направил преценка, че няма уважителни мотиви за ускорено разглеждане на молбата за гражданство на лицето.

През 2010 г. преписката на Е. С. отново е била включена в протокол за разглеждане от Съвета по гражданство. При разглеждането ѝ на заседание на Съвета е поставен въпрос от заместник-министър Ж П въз основа на какви данни ДАБЧ е потвърдила българския произход на кандидата. Преписката е извадена от протокола, за да бъде извършена проверка по документите, съдържащи се в архива на ДАБЧ.

За извършената вътрешна проверка е съставен протокол № 02-06-1943-7/30.07.2010 г. за констатирана липса на преписка от архива на ДАБЧ. В него е посочено, че при извършена на 29.07.2010 г. проверка в архива във връзка с писмено становище № *3 на ДАБЧ по преписка № 12421/06, потвърждаващо българския произход на Е. С., е установено че преписката липсва.

С докладна записка 12-06-1943-7/30.07.2010 г. началника на отдел „АПО” е уведомил П. на ДАБЧ, че в архива на ДАБЧ не е открита преписка, въз основа на която е дадено становището, потвърждаващо българския произход на Е. С., както и каквито и да било други документи, свързани с него или втори екземпляр на издадения документ.

След което с оспореното в настоящото производство писмо изх. № 12-06-1943-7 от 30.07.2010 г. на П. на ДАБЧ е уведомен заместник-министъра на правосъдието, за установената липса на преписка и е анулирано писменото становище за българския произход на Е. С., като неправомерно дадено.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Е. С. е узнал за писмо изх. № 12-06-1943-7 от 30.07.2010 г. на П. на ДАБЧ от писмо изх. № 97-00-1755/24.08.2010 г. на дирекция „Българско гражданство”, след което с вх. № на АССГ 16910/03.09.2010 г. е подадена настоящата жалба, същата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК и от надлежна страна, чиито

права са засегнати от издаденият акт.

Съгласно §1, т. 2 от Закона за администрацията, издаването на индивидуални административни актове, с които се удостоверяват факти с правно значение представлява административна услуга. Волеизявлението за издаване на документ от значение за признаване, упражняване или погасяване на права или задължения, както и отказът да се издаде такъв документ е индивидуален административен акт по чл. 21, ал. 3 от АПК. Съгласно чл. 5, ал. 1, т. 8 от Устройствения правилник на ДАБЧ, Председателят на агенцията издава административни актове, определени със закон, в това число и удостоверява български произход. Следователно удостоверение № *9, подписано от главния секретар на ДАБЧ е административен акт, такъв е и писмо изх. № 12-06-1943-7 от 30.07.2010 г. на П. на ДАБЧ, с което се отменя издаденото удостоверение.

От изложеното следва, че настоящата жалба е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА** по следните съображения: Към датата на издаване на оспореното писмо е налице влязъл в сила административен акт удостоверение № *9, подписано от главния секретар на ДАБЧ, с което ДАБЧ удостоверява, че Е. В. С. е от български произход. С писмо изх. № 12-06-1943-7 от 30.07.2010 г. на П. на ДАБЧ по същество се отменя този влязъл в сила административен акт, без да е спазена процедурата по чл. 99 от АПК.

Въз основа на установената липса на преписка, административният орган е направил извод, че удостоверението е неправомерно издадено. Така направеният извод е немотивиран и недоказан, предвид обстоятелството, че не е изследвано на какво се дължи липсата на преписка, дали същата е изгубена или е налице престъпно деяние на административния орган при издаването му, което обаче следва да бъде установено по съдебен ред, за да е налице предпоставка по чл. 99, т. 3 от АПК за отмяна на влязъл в сила административен акт. Видно от писмо изх. № 12-06-1945-7/02.08.2010 г. на П. на ДАБЧ, преписката по издаване на удостоверение № *9, подписано от главния секретар на ДАБЧ, е била изпратена на Националната следствена служба, поради наличие на данни за нарушаване на нормативни актове, т.е. налице е съмнение именно за наличие на тази предпоставка за отмяна, но същата не е възникнала, докато по надлежния съдебен ред не бъде установено престъпно деяние.

Не е дадена и възможност за участие в административното производство на жалбоподателя, чиито права и интереси са засегнати чрез отмяната на административен акт, който е благоприятен за него. След като е установено, че в ДАБЧ липсват документите, въз основа на които е издадено удостоверението, то за образуваното административно производство по отмяна на това удостоверение следва да бъде уведомено заинтересованото лице, за да може да ангажира доказателства в своя подкрепа.

В същото време, в писмо изх. № 12-06-1943-7 от 30.07.2010 г. на П. на ДАБЧ е посочено, че приложените към молбата за придобиване на българско гражданство документи не съдържат данни за български произход на лицето.

Т.е. Председателят на ДАБЧ счита за незаконосъобразни правните изводи на издателя на удостоверение № *9. Посоченото е обстоятелство по чл. 99, т. 1 от АПК – съществено нарушение на изискване по издаването на административния акт, но за възобновяване на производството на това основание е изтекъл преклузивният едномесечен срок от датата на влизане в сила на акта, предвиден в чл. 102, ал. 1 от АПК, поради което преразглеждането на това основание на влязлото в сила три години по-рано удостоверение е недопустимо.

Като е извършил посочените процесуални нарушения Председателят на ДАБЧ е издал незаконосъобразен административен акт, който следва да бъде отменен.

Предвид изхода на делото и липсата на искане в тази насока на жалбоподателя разноси не се присъждат.

С оглед на горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд С. град, I отделение, 18 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Е. В. С., гражданин на Руската Федерация, писмо изх. № 12-06-1943-7 от 30.07.2010 г. на П. на Д. А. за Б. в Ч. (ДАБЧ), с което е отменено удостоверение № *9 за български произход.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

СЪДИЯ: